

Svensk Tidskrift i ett valår

För två år sedan, 1977, började Svensk Tidskrift sin nya årgång med en ledare som behandlade tidskriftens uppgift. En ny regering hade tillträtt några månader tidigare. Efter årtionden av opposition hade äntligen de borgerliga lyckats övertaga makten. Trots alla spådomar om det omöjliga i företaget hade de gjort det gemensamt, och detta under en statsminister som ingav allmänt förtroende. Vad en politisk tidskrift, som med skäl kunde betecknas som regeringsvänlig, i ett sådant läge hade att göra, var att fortsätta att publicera konstruktiv kritik, avsedd att hjälpa, inte att stjälpa.

Ledaren sammanfattade. Vår läsekrets "vet var vi står: för ett med kraft drivet alternativ till den socialistiska politiken, byggt på en förtroendefull samverkan mellan de tre borgerliga partierna, för en social och kulturell reformpolitik präglad av en humanistisk konservatism, där det historiska perspektivet är en hjälp för att finna de långsiktiga riktlinjerna, och för en ekonomisk politik, där kärnan i ett blandekonomiskt system är ett fritt skapande enskilt näringsliv."

I dag, då den borgerliga samlingsregeringen sprängts inifrån, finns anledning att fråga om något bör ändras i vår målsättning. Svaret är: ingenting.

Tillräckligt många opinionsundersökningar har visat att de borgerliga väljarna önskar samverkan, även om den skulle ske på partiernas bekostnad. Samverkan skall vi alltså fortsätta att arbeta för. Fram till september bör också de tre partiledarna ha hunnit få och förhoppningsvis utnyttjat många möjligheter till öppet manifesterat samarbete. En uppmuntran för dem kommer att bli hr

Palmes och alla socialdemokraters irritation och besvikelse över att den splittring, som de i höstas mycket gladde sig åt och talade om, inte blivit så allvarlig som de utmålade.

I den citerade ledaren talades om förtroendefull samverkan. Tyvärr måste erkännas att det inte är aktuellt att använda ordet förtroendefull i dagens situation. Men sår kan läkas. Hr Bohman har vid moderaternas partistämman gjort sitt bästa för att påskynda läkningen. De två andra partiledarna lär inte underlåta att reflektera över vad som är till det helas bästa. Vi för vår del kommer inte att ägna oss åt att se tillbaka eller att gräva ner oss i vad som var vems fel.

För två år sedan lovade vi att arbeta för sund ekonomi och fri företagsamhet. Vi menar att vi uppfyllt våra löften, men inte tillräckligt. Kritiken av det svenska högskattesamhället måste fortsätta. Utan en sund ekonomi är inga reformer i längden möjliga. Men den ekonomi är inte sund, som pålägger medborgare skatter – marginalskatteerna! – som förlamar deras arbetsvilja och på ett förödande sätt undergräver skattemorale. Sänkta marginalsatser är för ögonblicket det mest angelägna. Vad beträffar skattemorale krävs reformer på lång sikt och förmodligen under lång tid för att reparera vad som förstörts.

I den fria företagsamhetens intresse måste de socialistiska fondbildningsplanerna fortsatt avslöjas och analyseras. När fackföreningsledningarna övertagit företagen, de större som de mindre, lever vi inte längre i ett fritt samhälle. Det är också därför som Svensk Tidskrift under det gångna året publicerat sin välgrundade kritik av TCO. Över-

raskade TCO-ledare har talat om förföljelse. Det är nonsens. Vad som åstadkommit är att medlemmarna-tjänstemännen gjorts uppmärksamma på hur en del av deras förtroendemän i LO:s spår lett dem mot ett korporativt, ett socialistiskt samhälle, där medlemmarna för sent skulle upptäcka hur de berövats sin valfrihet.

Andra områden, där en tidskrift som vår har uppgifter, är skolans och forskningens. Den svenska skolan med sina alltmera nedtrappade krav går ut över våra barn, som får dåliga grundkunskaper, jämförda med barn i andra länder. Det är otroligt hur doktrinära socialdemokrater slår vakt om sin misslyckade skolreform. Under tiden sjunker inte bara skolans standard utan också den svenska forskningen. Bara radikala ändringar kan hjälpa.

Nytt intresse för försvaret behöver väckas. Den pågående nedrustningen, av våra vänsterdominerade massmedia konsekvent och osant framställd som upprustning, måste

hejdas. Den skickligt genomförda kampanjen mot flygplan B3LA, i vilken to m kyrkliga organ engagerat sig, går ju i grunden ut på att om vi alls skall försvara oss, skall vi snarare ha sämre vapen än bättre. En punkt är nådd, där alla måste inse, att vi har råd att kosta på försvaret likaväl som vi kostar på annat. Det talas vackert om vår säkerhetspolitik; det är på tiden att vi intresserar oss mer för vår säkerhet.

Det år som nu börjat är ett viktigt år, kanske ett avgörande. Antingen vinner socialdemokraterna valet i höst. Med hjälp av kommunisterna kommer de då, i riktigt medvetande om att detta kanske är deras sista chans, att snabbt genomföra de långtgående socialistiska samhällsförändringar som deras partikongress krävt. Eller också vinner de borgerliga igen, och senast då måste de åter lära sig att samregera. Bäst vore om de gjorde detta före valet, och det är mot en sådan utveckling som alla goda krafter måste arbeta.